

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 129

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

6 czerwca 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 129/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 113 z 16.5.2009.	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 129/02	Sprawa C-290/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 kwietnia 2008 r. w sprawie T-38/08, Correia de Matos przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 lipca 2008 r. przez Carlosa Correię de Matos	2
---------------	---	---

2009/C 129/03	Sprawa C-41/09: Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	2
---------------	---	---

PL

2009/C 129/04	Sprawa C-57/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko B; przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	3
2009/C 129/05	Sprawa C-79/09: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	3
2009/C 129/06	Sprawa C-91/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Eis.de GmbH przeciwko BBY Vertriebsgesellschaft mbH	4
2009/C 129/07	Sprawa C-92/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Volker und Markus Schecke GbR przeciwko Landowi Hessen, uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	4
2009/C 129/08	Sprawa C-97/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) w dniu 10 marca 2009 r. — Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel	5
2009/C 129/09	Sprawa C- 98/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani (Włochy) w dniu 6 marca 2009 r. — Francesca Sorge przeciwko Poste Italiane SpA	6
2009/C 129/10	Sprawa C-99/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 11 marca 2009 r. — Polska Telefonía Cyfrowa Sp. z o. o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej	6
2009/C 129/11	Sprawa C-101/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 13 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko D, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge	7
2009/C 129/12	Sprawa C- 102/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze (Włochy) w dniu 13 marca 2009 r. — Camar Srl przeciwko Prezesowi Rady Ministrów	7
2009/C 129/13	Sprawa C-103/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 marca 2009 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko Weald Leasing Limited	8
2009/C 129/14	Sprawa C-105/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 20 marca 2009 r. — Terre wallonne przeciwko Région wallonne	8
2009/C 129/15	Sprawa C-110/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 23 marca 2009 r. — Inter-Environnement Wallonie ASBL przeciwko Région wallonne	9
2009/C 129/16	Sprawa C-116/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Ried im Innkreis (Austria) w dniu 30 marca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Antoniowi Formato, Lence Rohackovej, Torstenowi Kuntzowi, Gardelowi Jongowi Atenowi, Hubertowi Kanatschnigowi, Jarmili Szabovej, Zdenke Powerovej i Nousii Nettuno	10

2009/C 129/17	Sprawa C-123/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 3 kwietnia 2009 r. — Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt München	10
2009/C 129/18	Sprawa C-124/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 kwietnia 2009 r. — Smit Reizen BV przeciwko Minister van Verkeer en Waterstaat	11

Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 129/19	Sprawa T-286/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2009 r. — CESD-Communaux przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne — Stwierdzenie istotnego braku wykonania zobowiązań umownych — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Naruszenie prawa — Właściwość Sądu — Interes prawny — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Oczywisty błąd w ocenie — Uzasadnienie — Prawo do obrony)	12
2009/C 129/20	Sprawa T-118/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Zuffa przeciwko OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	12
2009/C 129/21	Sprawa T-289/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2009 r. — CESD-Communaux przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne — Stwierdzenie istotnego braku wykonania zobowiązań umownych — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Naruszenie prawa i błędne ustalenie stanu faktycznego — Właściwość Sądu — Interes prawny — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Oczywisty błąd w ocenie — Uzasadnienie — Prawo do obrony)	13
2009/C 129/22	Sprawa T-473/07 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 kwietnia 2009 r. Komisja przeciwko Berrisfordowi (Odwołanie — Służba publiczna — Funkcjonariusze — Awans — Awans za 2005 r. — Artykuł 45 Statutu — Porównawcze badanie zasług — Obowiązek uwzględnienia okoliczności uprzedniego przedstawienia do awansu funkcjonariusza)	13
2009/C 129/23	Sprawa T-125/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Scientific and Technological Committee of AGH i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie zaniechania — Technologie składowania dwutlenku węgla do złóż — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Niedopuszczalność)	13
2009/C 129/24	Sprawa T-81/09: Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2009 r. — Grecja przeciwko Komisji	14
2009/C 129/25	Sprawa T-89/09: Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Pollmeier Massivholz przeciwko Komisji	14
2009/C 129/26	Sprawa T-97/09: Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji	15
2009/C 129/27	Sprawa T-108/09: Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2009 r. — Ravensburger przeciwko OHIM — Educa Borrás (MEMORY)	16
2009/C 129/28	Sprawa T-113/09: Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2009 r. — PromoCell bioscience alive przeciwko OHIM (SupplementPack)	16

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2009/C 129/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 kwietnia 2008 r. w sprawie T-38/08, Correia de Matos przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 lipca 2008 r. przez Carlosa Correię de Matos

(Sprawa C-290/08 P)

(2009/C 129/02)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlos Correia de Matos (przedstawiciel: C. I. Correia de Matos, adwokat)

Dru ga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2009 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ósma) oddalił odwołanie.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-41/09)

(2009/C 129/03)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i W. Roels)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

— stwierdzenie, że stosując do dostaw, importu i nabycia pewnych żywych zwierząt (w szczególności koni) nieprzeznaczonych zwykle do produkcji środków spożywczych dla ludzi ani zwierząt obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 12 w związku z załącznikiem H szóstej dyrektywy VAT ⁽¹⁾ oraz art. 96, 97, 98 i 99 ust. 1 w związku z załącznikiem III do dyrektywy VAT ⁽²⁾;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że niderlandzka ustawa dokonująca transpozycji dyrektywy narusza art. 96, 97, 98 i 99 ust. 1 w związku z załącznikiem III do dyrektywy VAT, ponieważ w odniesieniu do dostaw pewnych żywych zwierząt (w szczególności koni) stosuje obniżoną stawkę podatku VAT również wtedy, gdy nie są one przeznaczone do produkcji środków spożywczych. Konkretnie rzecz ujmując Komisja uważa, że żywe zwierzęta — w szczególności konie — które nie są zwykle przeznaczone do spożywania przez ludzi i zwierzęta, nie należą do kategorii 1 załącznika III.

Kategoria 1 załącznika III, podobnie jak wszystkie inne przepisy dotyczące obniżonych stawek podatku VAT należy, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, interpretować wąsko. Ponadto, biorąc pod uwagę brzmienie kategorii 1 załącznika III, obniżona stawka podatku ma zastosowanie do środków spożywczych przeznaczonych do spożywania przez ludzi i zwierzęta.

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko B; przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Sprawa C-57/09)

(2009/C 129/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Strona pozwana: B

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy poważne przestępstwo o charakterze innym niż polityczne lub naruszenie celów i zasad Organizacji Narodów Zjednoczonych w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ ma miejsce wtedy, gdy wnioskodawca należał do organizacji ujętej w wykazie osób, grup i podmiotów znajdującym się w załączniku do Wspólnego stanowiska Rady w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i stosującej metody terrorystyczne, a ponadto wnioskodawca aktywnie popierał walkę zbrojną prowadzoną przez tę organizację?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga, aby wnioskodawca nadal stanowił zagrożenie?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga przeprowadzenia odnoszącego się do danego przypadku badania proporcjonalności?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej:
 - a) Czy badając proporcjonalność należy wziąć pod uwagę, że wnioskodawca jest chroniony przed wydaleniem na podstawie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i

podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. lub na podstawie przepisów krajowych?

- b) Czy wyłączenie jest nieproporcjonalne jedynie w pewnych szczególnych, wyjątkowych przypadkach?

- 5) Czy jeżeli wnioskodawca ma prawo do azylu na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego, pomimo istnienia podstawy wyłączenia przewidzianej przez art. 12 ust. 2 dyrektywy, jest to zgodne z dyrektywą w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2004/83/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-79/09)

(2009/C 129/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i W. Roels)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

— stwierdzenie, że zwalniając z opodatkowania podatkiem VAT udostępnienie personelu zatrudnionego w sektorze opieki zdrowotnej, wychowania i społeczno-kulturalnym na rzecz tzw. euregionów oraz wspieranie mobilności zawodowej, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 ust. 1 lit. c), art. 13, art. 24 ust. 1 i art. 132 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku VAT⁽¹⁾;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji udostępnienie personelu zatrudnionego w sektorze opieki zdrowotnej, wychowania i społeczno-kulturalnym podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 2, 9 i 24 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku VAT. Ani zwolnienie na podstawie art. 132 ust. 1 lit. b, c, g, oraz i, ani zwolnienie na podstawie art. 132 ust. 1 lit. n) nie mają zastosowania do tego rodzaju usług.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Eis.de GmbH przeciwko BBY Vertriebsgesellschaft mbH

(Sprawa C-91/09)

(2009/C 129/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eis.de GmbH

Strona pozwana: BBY Vertriebsgesellschaft mbH

Pytania prejudycjalne

Czy ma miejsce używanie w rozumieniu art. 5 ust. 1 zdanie drugie lit. a) dyrektywy 89/104/EWG⁽¹⁾, jeżeli osoba trzecia bez zgody właściciela znaku towarowego wskazuje oznaczenie identyczne ze znakiem towarowym jako słowo kluczowe (keyword) w wyszukiwarce, tak aby po wpisaniu oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym jako hasła w wyszukiwarce wyświetlał się, w bloku reklamowym oddzielonym przestrzenią od wykazu wyników wyszukiwania, elektroniczny odnośnik (link) do strony osoby trzeciej promującej towary lub usług identyczne z tymi, dla których został zarejestrowany znak towarowy, przy czym chociaż odnośnik ten oznaczony jest jako link sponsorowany, sama reklama nie zawiera ani oznaczenia, ani jakiegokolwiek odniesienia do właściciela znaku towarowego lub oferowanych przez niego towarów?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Volker und Markus Schecke GbR przeciwko Landowi Hessen, uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-92/09)

(2009/C 129/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Volker und Markus Schecke GbR

Strona pozwana: Land Hessen

Uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 42 akapit pierwszy pkt 8b i art. 44a rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z dnia 11.08.2005 r., s. 1), wprowadzone doń w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 1437/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 322 z dnia 07.12.2007 r., s. 1) są nieważne?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 76 z dnia 19.03.2008 r., s. 28) jest
 - a) nieważne
 - b) ważne ale tylko dlatego, że dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z dnia 13.04.2006 r., s. 54) jest nieważna?

Jeśli wspomniane w pierwszym i drugim pytaniu przepisy są ważne, to:

- 3) Czy wykładni art. 18 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że opublikowanie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może nastąpić dopiero wtedy, gdy przeprowadzone zostanie przewidziane w tym artykule postępowanie, które zastępuje zawiadomienie organu nadzorczego?
- 4) Czy wykładni art. 20 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że opublikowanie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może nastąpić dopiero wtedy, gdy została przeprowadzona przewidziana dla takich przypadków w prawie krajowym kontrola wstępna?

- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy wykładni art. 20 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że kontrola przeprowadzona w oparciu o rejestr, o którym mowa w art. 18 ust. 2 tiret drugie tej dyrektywy, który jednak nie zawiera określonej tam informacji, nie może być uznana za kontrolę skuteczną?
- 6) Czy wykładni art. 7 — a w niniejszym przypadku w szczególności lit. e) — dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie praktyce polegającej na zatrzymywaniu adresów IP użytkowników strony internetowej bez ich wyraźnej zgody?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) w dniu 10 marca 2009 r. — Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-97/09)

(2009/C 129/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingrid Schmelz

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sformułowanie „jak również dostawy towarów i usług dokonywane przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju” zawarte w art. 24 ust. 3 i w art. 28i szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾ (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”), w brzmieniu nadanym mu przez pkt 21 dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej oraz uregulowanie transponujące ten przepis do prawa krajowego⁽²⁾ naruszają Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (zwany dalej „traktatem WE”), w szczególności zasadę niedyskryminacji (art. 12 WE), swobodę przedsiębiorczości (art. 43 i nast. WE), swobodę świadczenia usług (art. 49 i n. traktatu WE) lub prawa podstawowe ustanowione przez prawo wspólnotowe (prawno-wspólnotową zasadę równego traktowania), ponieważ jego skutkiem jest, iż obywatele Unii, którzy nie mają siedziby w danym państwie członkowskim są pozbawieni możliwości skorzystania ze zwolnień podatkowych przewidzianych w art. 282 i nast. dyrektywy o systemie podatku VAT (uregulowanie szczególne dla małych przedsiębiorstw), podczas gdy obywatele Unii, którzy mają siedzibę w danym państwie członkowskim mogą domagać się tego zwolnienia, o ile dane państwo członkowskie przewiduje, zgodnie z dyrektywą, zwolnienia podatkowe dla małych przedsiębiorców?
- 2) Czy sformułowanie „dostaw towarów i świadczenia usług przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny” zawarte w art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽³⁾ (zwanej dalej „dyrektywą o systemie podatku VAT”) oraz uregulowanie transponujące ten przepis do prawa krajowego naruszają Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (zwany dalej „TWE”), w szczególności zasadę niedyskryminacji (art. 12 traktatu WE), swobodę przedsiębiorczości (art. 43 i n. traktatu WE), swobodę świadczenia usług (art. 49 i n. traktatu WE) lub prawa podstawowe ustanowione przez prawo wspólnotowe (prawno-wspólnotową zasadę równego traktowania), ponieważ jego skutkiem jest, iż obywatele Unii, którzy nie mają siedziby w danym państwie członkowskim są pozbawieni możliwości skorzystania ze zwolnień podatkowych przewidzianych w art. 282 i nast. dyrektywy o systemie podatku VAT (uregulowanie szczególne dla małych przedsiębiorstw), podczas gdy obywatele Unii, którzy mają siedzibę w danym państwie członkowskim mogą domagać się tego zwolnienia, o ile dane państwo członkowskie przewiduje, zgodnie z dyrektywą, zwolnienia podatkowe dla małych przedsiębiorców?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy sformułowanie „jak również dostawy towarów i usług dokonywane przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju” zawarte w art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy jest nieważne w rozumieniu art. 234 lit. b) traktatu WE?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy sformułowanie „dostaw towarów i świadczenia usług przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny” zawarte w art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy o systemie podatku VAT jest nieważne w rozumieniu art. 234 lit. b) traktatu WE?
- 5) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Czy pod pojęciem „rocznego obrotu” w rozumieniu załącznika XV do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Nederlandów, Republiką Portugalską, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Królestwem

Norwegii, Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, dotyczący przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej wraz z aktami końcowymi (Traktat o przystąpieniu do UE), część IX „Opodatkowanie”, pkt 2, lit. c), względnie w rozumieniu art. 24 szóstej dyrektywy⁽⁴⁾, należy rozumieć obrót uzyskany w danym roku w określonym państwie członkowskim, w którym ma zostać zastosowane uregulowanie dla małych przedsiębiorców, czy też obrót uzyskany w danym roku przez przedsiębiorcę na całym terytorium Wspólnoty?

- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: Czy pod pojęciem „rocznego obrotu” w świetle art. 287 dyrektywy o systemie podatku VAT należy rozumieć obrót uzyskany w danym roku w określonym państwie członkowskim, w którym ma zostać zastosowane uregulowanie dla małych przedsiębiorców, czy też obrót uzyskany w danym roku przez przedsiębiorcę na całym terytorium Wspólnoty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 384, s. 47

⁽³⁾ Dz.U. L 347, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. 1994 C 241, s. 335

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani (Włochy) w dniu 6 marca 2009 r. — Francesca Sorge przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C- 98/09)

(2009/C 129/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francesca Sorge

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) czy wykładni klauzuli 8 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się przepisom wewnętrznym (takim jak art. 11 i art. 1 dekretu ustawodawczego nr 368/2001), które w wykonaniu dyrektywy 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony,

zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, uchylily art. 1 ust. 2 lit. b) ustawy nr 230/1962, w świetle którego „umowa o pracę na czas określony może zostać zawarta: gdy zatrudnienie” następuje „celem zastąpienia nieobecnych pracowników” mających „prawo do zachowania miejsca pracy, o ile w umowie o pracę na czas określony” wskazano „nazwisko zastępowanego pracownika i powód zastępstwa”, zastępując go uregulowaniem nie przewidującym takich obowiązków w zakresie specyfikacji?

- 2) w przypadku twierdzącej odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy sąd krajowy jest zobowiązany odmówić stosowania wewnętrznego przepisu sprzecznego z prawem wspólnotowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 11 marca 2009 r. — Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-99/09)

(2009/C 129/10)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

Czy art. 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ regulacyjny państwa członkowskiego zapewniając, aby bezpośrednie obciążenia abonentów nie zniechęcały do korzystania z dodatkowej usługi przeniesienia numeru, ma obowiązek uwzględnić koszty ponoszone przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem takiej usługi?

⁽¹⁾ Dz. U. L 108, str. 51; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 str. 367

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 13 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko D, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Sprawa C-101/09)

(2009/C 129/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Strona pozwana: D

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy poważne przestępstwo o charakterze innym niż polityczny lub naruszenie celów i zasad Organizacji Narodów Zjednoczonych w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ ma miejsce wtedy, gdy cudzoziemiec przez wiele lat należał jako bojownik i funkcjonariusz, a czasowo także jako członek kierownictwa, do organizacji (tutaj: PKK), która w swojej zbrojnej walce z państwem (tutaj: Turcją) wielokrotnie stosowała metody terrorystyczne, ujętej w wykazie osób, grup i podmiotów znajdującym się w załączniku do Wspólnego stanowiska Rady w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, a ponadto cudzoziemiec na eksponowanym stanowisku aktywnie popierał walkę zbrojną prowadzoną przez tę organizację?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga, aby cudzoziemiec nadal stanowił zagrożenie?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga przeprowadzenia odnoszącego się do danego przypadku badania proporcjonalności?

4) W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej:

- a) Czy badając proporcjonalność należy wziąć pod uwagę, że cudzoziemiec jest chroniony przed wydaleniem na podstawie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. lub na podstawie przepisów krajowych?
- b) Czy wyłączenie jest nieproporcjonalne jedynie w pewnych szczególnych, wyjątkowych przypadkach?

5) Czy jeżeli cudzoziemiec ma nadal prawo do azylu na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego, pomimo istnienia podstawy wyłączenia przewidzianej przez art. 12 ust. 2 dyrektywy oraz pomimo odmowy przyznania statusu uchodźcy zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy, jest to zgodne z dyrektywą w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2004/83/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze (Włochy) w dniu 13 marca 2009 r. — Camar Srl przeciwko Prezesowi Rady Ministrów

(Sprawa C- 102/09)

(2009/C 129/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Camar Srl

Strona pozwana: Prezes Rady Ministrów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 pierwszej konwencji z Yaoundé stał na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie wewnętrznego podatku od bananów pochodzących z Somalii, który faktycznie nie był stosowany do bananów krajowych (których produkcja była całkowicie nieistniejąca lub nieznaczna) i nie był stosowany do żadnego rodzaju owoców krajowych?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie:

- 2) Czy protokół dotyczący bananów załączony do obowiązującej wówczas konwencji z Lomé stanowił przeszkodę dla poboru podatku od dokonywanego w roku 1990 przywozu do Włoch bananów somalijskich, niezgodnego z art. 14 pierwszej konwencji z Yaoundé, w świetle przepisów rzeczonoego protokołu w związku z przepisami protokołów analogicznych załączonych do poprzednich konwencji z Lomé i art. 5 drugiej konwencji z Yaoundé?

W przypadku odpowiedzi przeczącej:

- 3) Czy należy uznać, że protokoły dotyczące bananów załączone do konwencji z Lomé stoją na przeszkodzie zwiększeniu podatku, takiego jak włoski podatek od konsumpcji bananów pochodzących z Somalii, po dniu 1 kwietnia 1976 r., niezależnie od konkretnego wpływu tych zwyczajów na wywóz rzeczonych bananów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 marca 2009 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko Weald Leasing Limited

(Sprawa C-103/09)

(2009/C 129/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: Weald Leasing Limited

Pytania prejudycjalne

1. Czy w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie, w których podmiot gospodarczy w znacznym stopniu zwolniony z podatku stosuje strukturę leasingu środków trwałych obejmującą pośrednika będącego osobą trzecią, zamiast dokonania bezpośredniego zakupu środków trwałych, struktura leasingu środków trwałych lub jej część skutkuje korzyścią podatkową sprzeczną z celem szóstej dyrektywy⁽¹⁾ w rozumieniu pkt 74 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd przeciwko CCE (zwanym dalej „Halifax”)?
2. Biorąc pod uwagę fakt, że szósta dyrektywa przewiduje leasing środków trwałych przez podmioty gospodarcze zwolnione lub częściowo zwolnione z podatku oraz odniesienie Trybunału do „zwykłych transakcji handlowych” z pkt 69 i 80 wyroku w sprawie Halifax oraz z pkt 27 wyroku w sprawie C-162/07 Ampliscentifica, jak również brak takiego odniesienia w wyroku w sprawie C-425/06 Part Service: czy taki leasing stanowi nadużycie ze strony zwolnionego lub częściowo zwolnionego z podatku podmiotu gospodarczego, jeżeli w ramach zwykłych transakcji handlowych nie angażuje się on w transakcje leasingowe?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2:
 - a) jakie jest znaczenie pojęcia „zwykłych transakcji handlowych” w kontekście pkt 74 i 75 wyroku w sprawie

Halifax: czy odnosi się ono do pkt 74 czy pkt 75 czy też do ich obu;

- b) czy odniesienie do „zwykłych transakcji handlowych” dotyczy:

- 1) czynności, w które podatnik zazwyczaj się angażuje;

- 2) czynności, w które co najmniej dwa podmioty angażują się w normalnych warunkach rynkowych;

- 3) czynności, które są opłacalne;

- 4) czynności, które powodują obowiązki i ryzyko handlowe typowe dla powiązanych korzyści handlowych;

- 5) czynności, które nie są pozorne, gdyż mają charakter handlowy;

- 6) innego typu lub kategorii czynności?

4. Jeśli struktura leasingu środków trwałych lub jej część zostanie uznana za stanowiącą nadużycie, jaka kwalifikacja będzie właściwa? W szczególności, czy sąd krajowy lub organ podatkowy powinien:

- a) zignorować istnienie pośrednika będącego osobą trzecią oraz zlecić uiszczenie podatku VAT od wartości wolno-rynkowej opłat leasingowych;

- b) przekwalifikować strukturę leasingową jako bezpośredni zakup; czy

- c) przekwalifikować transakcje w inny sposób, który albo sąd albo organ podatkowy uzna za właściwy w celu przywrócenia sytuacji, która miałaby miejsce w przypadku braku transakcji stanowiących nadużycie?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 20 marca 2009 r. — Terre wallonne przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-105/09)

(2009/C 129/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Terre wallonne

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy program zarządzania azotem dotyczący wyznaczonych stref zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾, jest planem czy programem w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽²⁾, który jest sporządzany na potrzeby sektora rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, sektora energetycznego, sektora przemysłu, transportu, gospodarki odpadami, gospodarki wodnej, telekomunikacji, turystyki, inwestycji na terenach wiejskich i miejskich, projektów dotyczących wykorzystania gruntów oraz czy program ten określa ramy zezwolenia na realizację projektów wymienionych w załącznikach I i II dyrektywy 85/377/EWG ⁽³⁾ w przyszłości?
- 2) Czy program zarządzania azotem dotyczący wyznaczonych stref zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, jest planem czy programem w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko w odniesieniu, do którego, zważając na jego możliwy wpływ na te tereny, wymagana jest ocena zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG ⁽⁴⁾, w szczególności w sytuacji, gdy sporny program zarządzania azotem ma zastosowanie do wszystkich wyznaczonych stref zagrożenia w regionie Walonii?
- 3) Czy program zarządzania azotem obejmujący wyznaczone strefy zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r., dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, jest planem lub programem innym niż przewidziane art. 3 ust. 2 dyrektywy, który definiuje ramy zezwolenia na realizację projektów w przyszłości, dla których państwa członkowie winny określić, zgodnie z art. 3 ust. 4, że mogą one mieć znaczący wpływ na środowisko zgodnie z art. 3 ust. 5?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 197, s. 30.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 2003, s. 7)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 23 marca 2009 r. — Inter-Environnement Wallonie ASBL przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-110/09)

(2009/C 129/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Wallonie ASBL

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy program zarządzania azotem dotyczący wyznaczonych stref zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾, jest planem czy programem w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽²⁾, który jest sporządzany na potrzeby sektora rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, sektora energetycznego, sektora przemysłu, transportu, gospodarki odpadami, gospodarki wodnej, telekomunikacji, turystyki, inwestycji na terenach wiejskich i miejskich, projektów dotyczących wykorzystania gruntów oraz czy program ten określa ramy zezwolenia na realizację projektów wymienionych w załącznikach I i II dyrektywy 85/377/EWG ⁽³⁾ w przyszłości?
- 2) Czy program zarządzania azotem dotyczący wyznaczonych stref zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, jest planem czy programem w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko w odniesieniu, do którego, zważając na jego możliwy wpływ na te tereny, wymagana jest ocena zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG ⁽⁴⁾, w szczególności w sytuacji, gdy sporny program zarządzania azotem ma zastosowanie do wszystkich wyznaczonych stref zagrożenia w regionie Walonii?
- 3) Czy program zarządzania azotem obejmujący wyznaczone strefy zagrożenia, którego sporządzenie przewiduje art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r., dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, jest planem lub programem innym niż przewidziane art. 3 ust. 2 dyrektywy, który definiuje ramy zezwolenia na realizację

projektów w przyszłości, dla których państwa członkowie winny określić, zgodnie z art. 3 ust. 4, że mogą one mieć znaczący wpływ na środowisko zgodnie z art. 3 ust. 5?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 197, s. 30.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 2003, s. 7)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Ried im Innkreis (Austria) w dniu 30 marca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Antonowi Formato, Lence Rohackovej, Torstenowi Kuntzowi, Gardelowi Jongowi Atenowi, Hubertowi Kanatschnigowi, Jarmili Szabovej, Zdenke Powerovej i Nousii Nettuno

(Sprawa C-116/09)

(2009/C 129/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bezirksgericht Ried im Innkreis

Strony w postępowaniu karnym

Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 WE (Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w brzmieniu z dnia 2 października 1997 r., ostatnio zmienionego traktatem o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2005 r. ⁽¹⁾) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa, zgodnie z którym gry losowe w kasynach mogą być organizowane wyłącznie przez spółki w formie spółek akcyjnych z siedzibą na terytorium danego państwa członkowskiego i w ten sposób wymaga utworzenia lub nabycia spółki kapitałowej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że zakazują one krajowego monopolu w zakresie określonych gier losowych, takich jak na przykład gry losowe w kasynach, jeżeli dane państwo członkowskie nie prowadzi spójnej i systematycznej polityki dotyczącej ograniczenia gier losowych, ponieważ organizatorzy będący posiadaczami koncesji krajowych zachęcają do udziału w grach losowych — takich jak państwowe zakłady sportowe

i gry liczbowe — i prowadzą w tym zakresie działania reklamowe (telewizja, gazety, czasopisma), przy czym reklama polega nawet na tym, że na krótko przed losowaniem oferowana jest gotówka na kupon zakładu „TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück” („trzymamy kciuki — uwierz w szczęście”)?

- 3) Czy art. 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa, zgodnie z którym wszystkie przewidziane w krajowym prawie dotyczącym gier losowych koncesje na prowadzenie gier losowych i kasyn są udzielane na okres 15 lat na podstawie przepisu, który wyłącza z przetargu (niepocho- dzających z danego państwa członkowskiego) konkurentów z obszaru Wspólnoty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 11

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 3 kwietnia 2009 r. — Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt München

(Sprawa C-123/09)

(2009/C 129/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Hauptzollamt München

Pytania prejudycjalne

Czy podpozycję 3926 20 00 Nomenklatury Scalonej w brzmieniu rozporządzenia Komisji (WE) NR 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że objęte nią są również takie wyroby z materiałów włókienniczych, które są szorstkowane i pokryte warstwą z tworzywa sztucznego po jednej stronie, ale które nie posiadają funkcji innej niż wzmacniająca, lecz w przypadku których szorstkowanie służy wyłącznie lepszej przyczepności warstwy z tworzywa sztucznego i po wykonaniu towaru nie jest widoczne dla użytkownika (zob. również notę wyjaśniającą 56.6 do zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów dotyczącą działu 39. Nomenklatury Scalonej)?

⁽¹⁾ Dz. U. L 281 s. 1; Dz. U. L 256, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 kwietnia 2009 r. — Smit Reizen BV przeciwko Minister van Verkeer en Waterstaat

(Sprawa C-124/09)

(2009/C 129/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Smit Reizen BV

Strona pozwana: Minister van Verkeer en Waterstaat

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak, w świetle art. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego ⁽¹⁾ i art. 15 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽²⁾, należy interpretować pojęcie „centrum operacyjne”, użyte w pkt 21 i nast. wyroku Trybunału z dnia 18 stycznia 2001 r. w sprawie C 297/99 Skills Motor Coaches i in. ⁽³⁾?
- 2) Czy dla oceny kwestii, czy chodzi o odpoczynek w rozumieniu art. 1 pkt 5 rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 [...] ma znaczenie, czy kierowca jedzie do miejsca odbioru pojazdu wyposażonego w urządzenie rejestrujące samodzielnie, czy też jest tam przez kogoś zawożony?

⁽¹⁾ Dz.U. L 370, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 370, s. 8.

⁽³⁾ Rec. s. I-573.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2009 r.
— **CESD-Communautaire przeciwko Komisji**

(Sprawa T-286/05) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Stwierdzenie istotnego braku wykonania zobowiązań umownych — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Naruszenie prawa — Właściwość Sądu — Interes prawny — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Oczywisty błąd w ocenie — Uzasadnienie — Prawo do obrony)

(2009/C 129/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre européen pour la statistique et le développement ASBL (CESD-Communautaire) (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Dintilhac i G. Wilms, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 18 maja 2005 r., w którym poinformowała ona skarżącą o podjęciu decyzji o stwierdzeniu istotnego braku wykonania zobowiązań umownych w zakresie kilku różnych wskazanych umów, na mocy art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Centre européen pour la statistique et le développement ASBL (CESD-Communautaire) zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 kwietnia 2009 r.
— **Zuffa przeciwko OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)**

(Sprawa T-118/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 129/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zuffa, LLC (Las Vegas, Nevada, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Blair i C. Balme, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 stycznia 2006 r. (sprawa R 931/2005-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP jako wspólnotowego znaku towarowego

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 30 stycznia 2006 r. (sprawa R 931/2005-1) w zakresie dotyczącym oddalenia odwołania wniesionego przez Zuffa, LLC na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2009 r.
— CESD-Communauxaire przeciwko Komisji**

(Sprawa T-289/06) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Stwierdzenie istotnego braku wykonania zobowiązań umownych — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Naruszenie prawa i błędne ustalenie stanu faktycznego — Właściwość Sądu — Interes prawny — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Oczywisty błąd w ocenie — Uzasadnienie — Prawo do obrony)

(2009/C 129/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre européen pour la statistique et le développement ASBL (CESD-Communauxaire) (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i J.-F. Pasquier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r., w którym poinformowała ona skarżącą o podjęciu decyzji o stwierdzeniu istotnego braku wykonania zobowiązań umownych w zakresie kilku różnych wskazanych umów, na mocy art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Centre européen pour la statistique et le développement ASBL (CESD-Communauxaire) zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 kwietnia 2009 r.
Komisja przeciwko Berrisfordowi**

(Sprawa T-473/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Funkcjonariusze — Awans — Awans za 2005 r. — Artykuł 45 Statutu — Porównawcze badanie zasług — Obowiązek uwzględnienia okoliczności uprzedniego przedstawienia do awansu funkcjonariusza)

(2009/C 129/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Inni uczestnicy postępowania: Michael Berrisford (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Przedmiot sprawy

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) wydanego w dniu 10 października 2007 r. w sprawie F-107/06 Berrisford przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze, zmierzającego do uchylenia tego wyroku.

Sentencja wyroku

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Michaela Berrisforda w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z dnia 8.3.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Scientific and Technological Committee of AGH i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-125/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie zaniechania — Technologie składowania dwutlenku węgla do złóż — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Niedopuszczalność)

(2009/C 129/23)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology (Kraków, Rzeczpospolita Polska); Europejskie Stowarzyszenie Ochrony Środowiska (Kraków); Przedsiębiorstwo Usług Geologiczno — Wiertniczych Chemkop-Geowiert sp. z o.o. (Kraków); Stowarzyszenie Obrony

Środowiska (Kraków); Fundacja Partnerstwo dla Środowiska (Kraków); Niezależne Forum Ochrony Biosfery Ziemi (Skawina, Rzeczpospolita Polska); Jan Adamczyk (Kraków); Emanuel Lipartowski (Kraków) (przedstawiciel: adwokaci: początkowo A. Żuraniewski, następnie M. Rogoziński i B. Balcerzak)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich. (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie zaniechania działania przez Komisję, która nie zajęła stanowiska w przedmiocie zagrożenia dla ludności Unii Europejskiej i związanej z składowaniem i pochłanianiem dwutlenku węgla do złóż geologicznych na powierzchni ziemi oraz nie podjęła odpowiednich środków w celu ochrony zdrowia ludzkiego i dla środowiska naturalnego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology, Europejskie Stowarzyszenie Ochrony Środowiska, Przedsiębiorstwo Usług Geologiczno — Wiertniczych Chemkop-Geowiert sp. z o.o., Stowarzyszenie Obrony Środowiska, Fundacja Partnerstwo dla Środowiska, Niezależne Forum Ochrony Biosfery Ziemi, Jan Adamczyk oraz Emanuel Lipartowski zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2009 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-81/09)

(2009/C 129/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Meidanis i E. Lampadariou, wspomagani przez M. Tassoulou)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 8573 z dnia 15 grudnia 2008 r. zmniejszającej pomoc finansową z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznaną na rzecz Grecji w ramach realizacji celu 1 programu operacyjnego „Dostępność i drogi główne” na mocy decyzji Komisji C (94) 3579 z dnia 16 grudnia 1994 r. zatwierdzającej pomoc finansową z EFRR, CCI nr 94.08.09.019, w zakresie, w jakim decyzja ta zmniejsza wysokość pomocy finansowej poprzez wprowadzenie korekt finansowych w kwotach 11 946 583,53 EUR i 17 488 622 EUR, co opisano bliżej w treści skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca stoi na stanowisku, iż należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z następujących względów:

Po pierwsze — według strony skarżącej — zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem podstawowego wymogu proceduralnego wynikającego z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 (¹), gdyż kontrola, w oparciu o którą dokonano korekt finansowych i wprowadzono je w życie w odniesieniu do pewnych projektów, została przeprowadzona przy udziale osób, które nie były członkami personelu Komisji. Ponadto strona skarżąca twierdzi, iż naruszono zasadę przejrzystości, gdyż sprawozdanie z audytu ani nie wymienia nazwisk uczestniczących w audycie audytorów zatrudnionych przez firmę prywatną, ani nie zostało ono podpisane przez te osoby.

Po drugie strona skarżąca podnosi, że decyzja nie zawiera wystarczającego, jasnego i precyzyjnego uzasadnienia.

Po trzecie strona skarżąca twierdzi, iż zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem prawa, w szczególności dlatego, że i) zastosowano przepis, który nie obowiązywał w okresie realizacji programu, tj. w latach 1994–1999 oraz ii) Komisja dokonała błędnej wykładni przepisów prawa greckiego transponujących dyrektywę wspólnotową, a w każdym razie dlatego, że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające.

Po czwarte strona skarżąca utrzymuje, iż wydając zaskarżoną decyzję Komisja błędnie oceniła okoliczności faktyczne (błąd co do okoliczności faktycznych) oraz naruszyła zasadę proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Pollmeier Massivholz przeciwko Komisji

(Sprawa T-89/09)

(2009/C 129/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (Creuzburg, Niemcy) (przedstawiciele: J. Heithecker i F. von Alemann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 21 października 2008 r. wydanej w postępowaniu „Pomoc państwa N 512/2007 — Niemcy, Abalon Hardwood GmbH”;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 15 grudnia 2008 r. wydanej w postępowaniu „CP 195/2007 — Abalon Hardwood Hessen GmbH”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 21 października 2008 r. wydaną w postępowaniu „Pomoc państwa N 512/2007 — Niemcy, Abalon Hardwood Hessen GmbH”, w której Komisja nie wniosła żadnych zastrzeżeń co do szeregu środków pomocowych przeznaczonych na budowę nowego tartaku, przyznanych na rzecz Abalon Hardwood Hessen GmbH — bezpośredniego konkurenta skarżącej — a także decyzję Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. — którą Komisja umorzyła toczące się przed nią w tej sprawie postępowanie odwoławcze CP 195/2007.

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

Po pierwsze zaskarżone decyzje naruszają art. 88 ust. 2 i 3 WE, a także rozporządzenie (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ dokonując oceny zgłoszonych środków pomocowych pozwana błędnie oceniła stan prawny istniejący na dzień zatwierdzenia pomocy, przez co doszło do wniosków sprzecznych z obowiązującym prawem.

W drugiej kolejności skarżąca podnosi — na wypadek, gdyby Sąd oddalił zarzut pierwszy — że pozwana naruszyła art. 88 ust. 3 WE oraz rozporządzenie nr 659/1999 przez to, że w odniesieniu do zgłoszonej pomocy prowadziła postępowanie na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 659/1999, mimo iż pomoc ta została już przyznana.

Po trzecie pozwana naruszyła art. 88 ust. 2 i 3 WE przez to, że mimo wystąpienia poważnych trudności w zakresie oceny nie wszczęła ona formalnego postępowania dowodowego.

Po czwarte pozwana naruszyła ciążący na niej obowiązek starannego i bezstronnego rozpoznania sprawy, gdyż najwyraźniej w ogóle nie rozważyła ona szeregu istotnych argumentów podniesionych przez skarżącą.

Po piąte zaskarżone decyzje zawierają braki w uzasadnieniu.

Po szóste pozwana naruszyła prawo skarżącej do rzeczywistego uczestnictwa w postępowaniu, jako że nie poinformowała ona skarżącej o tym, jaki rodzaj postępowania został przez nią wybrany.

Po siódme pozwana naruszyła art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 3 WE poprzez błędne obliczenie wartości pomocy udzielonej w formie poręczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji

(Sprawa T-97/09)

(2009/C 129/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele): M. Lumma, wspomagany przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r. zmniejszającej wysokość pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz realizacji (w latach 1994–1999) celu 1 programu operacyjnego dotyczącego kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec, przyznanej na podstawie decyzji Komisji C(94) 1939/4 z dnia 5 sierpnia 1994 r., decyzji Komisji C(94) 2273/4 z dnia 22 sierpnia 1994 r. oraz decyzji Komisji C(94) 1425 z dnia 6 września 1994 r.;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r., na mocy której zmniejszono kwotę pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanej na rzecz realizacji celu 1 trzech programów operacyjnych dla obszaru kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec (w latach 1994–1999).

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze nie istnieje żadna podstawa prawna zryczałtowania i ekstrapolacji korekt finansowych w latach 1994–1999, w których udzielane było wsparcie.

Po drugie zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽¹⁾, gdyż nie zachodziły przesłanki zmniejszenia wysokości wypłat.

W szczególności Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie „nieprawidłowości” i dokonała błędnych ustaleń w zakresie istotnych elementów stanu faktycznego. Nieprawidłowe ustalenia faktyczne były przyczyną licznych błędów w zakresie administracji i kontroli.

Strona skarżąca podnosi pomocniczo, że Komisja nie skorzystała z uprawnień dyskrecjonalnych przysługujących jej na mocy art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88. Korekty kwot zryczałtowanych były niewspółmierne, a ekstrapolację przeprowadzono w sposób niepoprawny.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia. Nie można bowiem wywnioskować z niego, w jaki sposób i na jakiej podstawie ustalono wysokość zastosowanych ryczałtów.

Strona skarżąca podnosi wreszcie, że pozwana naruszyła zasadę partnerstwa, gdyż pomimo potwierdzenia w umowie administracyjnej prawidłowości funkcjonowania systemu administracji i kontroli, w zaskarżonej decyzji powołuje się ona na liczne wady tych systemów.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2009 r. — Ravensburger przeciwko OHIM — Educa Borrás (MEMORY)

(Sprawa T-108/09)

(2009/C 129/27)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ravensburger AG (Ravensburg, Niemcy) (przedstawiciele: R. Kunze, adwokat i solicitor oraz G. Würtenberger, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Educa Borrás S.A. (Sant Quirze del Valles, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 stycznia 2009 r. w sprawie R 305/2008-2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „MENORY” dla towarów z klas 9 i 28

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Educa Borrás S.A.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust 1 lit. b) i c) w związku z art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, że słowo „memory” miało charakter opisowy oraz że było pozbawione charakteru odróżniającego w okresie, kiedy toczyło się postępowanie w sprawie unieważnienia, a tym samym w sposób błędny nie uznała, że należało wziąć pod uwagę jedynie okoliczności, jakie zostały przedstawione w czasie dokonywania rejestracji rozpatrywanego znaku towarowego; naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94, ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż używanie słowa „memory” miało charakter opisowy, opierając się jedynie na dwóch przypadkach tego używania we Wspólnocie Europejskiej i nie ustalając dogłębniej czy przypadki te odnosiły się do używania o charakterze opisowym, a tym samym nie uwzględniła ona długoterminowego i niekwestionowanego używania rozpatrywanego znaku towarowego zarejestrowanego dla gier wprowadzanych na konkurencyjny nastawiony na konsumenta rynek. Izba Odwoławcza błędnie oparła swoją decyzję, która potwierdzała opisowy charakter i brak charakteru odróżniającego rozpatrywanego zarejestrowanego znaku towarowego na niezbadanych i pochodzących z krajów z poza Unii Europejskiej źródłach; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że Izba odwoławcza naruszyła prawo odmawiając uwzględnienia złożonego przez skarżącą wniosku o przeprowadzenie postępowania ustnego.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2009 r. — PromoCell bioscience alive przeciwko OHIM (SupplementPack)

(Sprawa T-113/09)

(2009/C 129/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Mende)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie R 996/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SupplementPack” dla towarów i usług z klas 1, 3, 5, 41 i 42 (zgłoszenie nr 5 433 883)

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany charakter odróżniający i w odniesieniu do niego nie występuje konieczność zachowania do swobodnego używania przez wszystkich.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2009 r. — Valigeria Roncato przeciwko OHIM — Roncato (CARLO RONCATO)

(Sprawa T-124/09)

(2009/C 129/29)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Perani i P. Pozzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Roncato Srl (Campodarsego, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM w sprawach połączonych R 237/2008-1 i R 263/2008-1, wydanej w dniu 23 stycznia 2009 r. i doręczonej w dniu 30 stycznia 2009 r.;
- obciążenie strony pozwanej i Roncato Srl kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Roncato Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CARLO RONCATO” (zgłoszenie nr 4 631 719) dla towarów z klas 3, 9 i 14

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy „RV RONCATO” (nr 662 773), zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy „RONCATO”

(nr 510 528) oraz niezarejestrowany graficzny włoski znak towarowy „RV RONCATO”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie sprzeciwu wobec rejestracji w całości

Podniesione zarzuty: nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2009 r. — Gruener Janura przeciwko OHIM — Centum Aqua Marketing (HUNDERTWASSER)

(Sprawa T-125/09)

(2009/C 129/30)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gruener Janura AG (przedstawiciel: adwokat P. Endres)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Centum Aqua Marketing GmbH (Magdeburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- odrzucenie zgłoszenia nr 4491891, dotyczącego znaku towarowego „Hundertwasser” dla następujących towarów i usług:

Klasa 20: wyroby (nie ujęte w innych klasach) z drewna, korka, trzciny, wikliny, rogu, kości, kości słoniowej, fiszbinu, muszli, bursztynu, macicy perłowej, sepiolitu i imitacji tych wszystkich materiałów lub z tworzyw sztucznych

Klasa 30: Kawa, herbata, kakao, cukier, ryż, tapioka, sago, namiastki kawy; mąka i produkty zbożowe, chleb, wyroby cukiernicze i słodyczne, lody; miód, melasa; drożdże, proszek do pieczenia; sól, musztarda; ocet, sosy (przyprawy); przyprawy; lód do chłodzenia

Klasa 31: Produkty rolnicze, ogrodnicze i leśne oraz ziarna nie ujęte w innych klasach; żywe zwierzęta; świeże owoce i warzywa; nasiona, naturalne rośliny i kwiaty; pasza dla zwierząt, słód

Klasa 35: Reklama; zarządzanie przedsiębiorstwem

Klasa 39: Transport; pakowanie i składowanie towarów; organizowanie podróży, przewodnictwo po wystawach, przewodnictwo w zwiedzaniu miast i budynków, oferty turystyczne, wycieczki pakietowe

- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Centum Aqua Marketing GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HUNDERTWASSER” dla towarów i usług należących do klas 20, 25, 30, 31, 32, 35, 39 i 42 (zgłoszenie nr 4 491 891)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „FRIEDENSREICH HUNDERTWASSER” dla towarów i usług należących do klas 3, 16, 19, 24, 25, 27, 32 i 33 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 825 629) oraz słowny znak towarowy „HUNDERTWASSER” dla towarów i usług należących do klas 14, 16, 18, 19, 21, 24, 41 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 931 393)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów i częściowe uwzględnienie sprzeciwu a także częściowe odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ponieważ między w odniesieniu do kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-126/09)

(2009/C 129/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Unieważnienie konkursów (AD5) EPSO/AD/144/09 (zdrowie publiczne), EPSO/AD/145/09 (bezpieczeństwo żywności — polityki i prawodawstwo) oraz EPSO/AD/146/09 (bezpieczeństwo żywności — inspekcje, kontrola i ewaluacja), mających na celu przyjęcie odpowiednio 35, 40 i 55 administratorów (AD5) narodowości bułgarskiej, cypryjskiej, czeskiej, estońskiej, węgierskiej, łotewskiej, litewskiej, maltańskiej, polskiej, rumuńskiej, słowackiej i słoweńskiej w dziedzinie zdrowia publicznego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które podniesione zostały w sprawie T-166/07 Włochy przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Farmeco przeciwko OHIM — Allergan (BOTUMAX)

(Sprawa T-131/09)

(2009/C 129/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Farmeco SA Dermocosmetics, działająca pod firmą „Farmeco SA” (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Lyberis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Allergan, Inc. (Irvine, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 lutego 2009 r. w sprawie R 60/2008-4 w zakresie, w jakim zgłoszenie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego zostało odrzucone dla wszystkich towarów z klas 3 i 5 oraz niektórych towarów z klasy 16;
- oddalenie odwołania wniesionego przez Allergan, Inc. od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 października 2007 r. i dopuszczenie rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego dla wszystkich towarów objętych zgłoszeniem; i
- obciążenie OHIM i Allergan, Inc kosztami postępowania, w tym poniesionymi w toku postępowania w sprawie sprzeciwu oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BOTUMAX” dla towarów z klas 3, 5 i 16 — zgłoszenie nr 3 218 237

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Allergan, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: różne wspólnotowe i krajowe słowne znaki towarowe lub oznaczenia „BOTOX” dla towarów i usług odpowiednio z klas 5 i 16 oraz 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i częściowe odrzucenie zgłoszenia rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na mylne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do identycznych lub bardzo podobnych towarów pomimo istniejących różnic między wizualnym i fonetycznym postrzeganiem obu oznaczeń; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że przesłanki zastosowania wymienionego artykułu zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2009 r. — Epcos przeciwko OHIM — Epcos Sistemas (EPCOS)

(Sprawa T-132/09)

(2009/C 129/33)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Epcos AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. von Zumbusch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Epcos Sistemas, SL (Constanti, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej R 1088/2008-2 z dnia 19 stycznia 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów nr B 979 767 z dnia 22 maja 2008 r. w zakresie w jakim uwzględnia ona sprzeciw w odniesieniu do towarów „termistory-NTC”, „termistory-PTC” i „czujniki” oraz odrzucenie sprzeciwu w całości;
- obciążenie pozwanego względnie zgłaszającej sprzeciw kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „EPCOS” dla towarów i usług należących do klas 6 i 9 (zgłoszenie nr 4 133 799)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Epcos Sistemas, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański graficzny znak towarowy „Epcos SISTEMAS” dla towarów należących do klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 oraz zasady 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽¹⁾, ponieważ przeciwstawiony znak towarowy nie był używany w okresie 5 lat przed publikacją zgłoszonego znaku towarowego a w odniesieniu do przeciwstawianych znaków nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 303 s 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2009 r. — Nike International przeciwko OHIM — Muñoz Molina (R10)

(Sprawa T-137/09)

(2009/C 129/34)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Nike International Ltd (Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Aurelio Muñoz Molina (Santa Pola, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- zmiana zaskarżonej decyzji w części dotyczącej niedopuszczalności odwołania poprzez stwierdzenie jego dopuszczalności i nakazanie Izbie Odwoławczej, by w konsekwencji rozpatrzyła je co do istoty,
- posiłkowo — stwierdzenie naruszenia przez Izbę Odwoławczą i Wydział Sprzeciwów art. 73 rozporządzenia nr 40/94 i innych właściwych przepisów oraz nakazanie ich zastosowania z mocą wsteczną w celu uzupełnienia braku umożliwienia skarżącej (Nike International Ltd) skorygowania uchybień jako cesjonariusz wcześniejszego prawa lub przynajmniej prawidłowego doręczenia decyzji pełnomocnikowi wcześniejszego właściciela (DL Sports & Marketing Ltda.).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Aurelio Muñoz Molina

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „R10” (zgłoszenie nr 4813713) dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany hiszpański znak towarowy „R10”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu z powodu braków formalnych, a w szczególności z uwagi na naruszenie postanowień art. 58 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ i zasady 49 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13

grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽²⁾.

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania z powodu niedopuszczalności

Podniesione zarzuty: Błędna ocena wymogów dopuszczalności odwołania w niniejszej sprawie, naruszenie obowiązku uzasadnienia i brak „*in audita altera parte*”.

⁽¹⁾ DO 1994, L 11, pag. 1.

⁽²⁾ DO 1995 L 303, pag. 1

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2009 r. — Cerafogli przeciwko CBE

(Sprawa F-23/09)

(2009/C 129/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt, Niemcy) (przedstawiciele: L. Lévi, M. Vandenbussche, avocats)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Przedmiot i opis sporu

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji dyrekcji Banku w sprawie nominacji doradcy *ad interim* w dywizji OVS oraz stwierdzenie nieważności ogłoszenia o stanowisku ECB/074/08, oraz decyzji przyjętych na jego podstawie. Wniosek o zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia i odszkodowania za szkody poniesione przez skarżącą.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dyrekcji z dnia 17 lipca 2008 r. o nominacji M. L. *ad interim* na stanowisko doradcy w dywizji OVS;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o stanowisku ECB/074/08;
- w konsekwencji, (i) stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji przyjętych na podstawie ogłoszenia o stanowisku, w tym decyzji o nominacji M. L. na stanowisko doradcy w dywizji OVS podjętej w następstwie przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego i (ii) zasądzenie od pozwanej kwoty 10 000 EUR, *ex aequo et bono*, celem zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącą i 2 500 EUR celem naprawienia szkody związanej z interwencją adwokata skarżącej w toku postępowania poprzedzającego spór;
- w wypadku gdyby stwierdzenie nieważności wiązało się z poważnymi trudnościami, zasądzenie od pozwanej kwoty w wysokości 45 600 EUR;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2009 r. — Lebedef i Jones przeciwko Komisji

(Sprawa F-29/09)

(2009/C 129/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) i Trevor Jones (Ernzen, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie odmowy wyrównania siły nabywczej wynagrodzeń w Luksemburgu z poziomem równorzędnym siły nabywczej wynagrodzeń w Brukseli i pomocniczo wniosek o stwierdzenie nieważności odcinków wyliczenia wynagrodzenia skarżących wystawionych od dnia 15 czerwca 2008 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji w sprawie odmowy wyrównania siły nabywczej wynagrodzeń w Luksemburgu z poziomem równorzędnym siły nabywczej wynagrodzeń w Brukseli;
- stwierdzenie nieważności odcinków wyliczenia wynagrodzenia skarżących wystawionych od dnia 15 czerwca 2008 r.;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2009 r. — Chaouch przeciwko Komisji

(Sprawa F-30/09)

(2009/C 129/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dhikra Chaouch (Oetrange, Luksemburg) (przedstawiciele: F. Moyse i A. Salerno, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji AIPN o nieprzyznaniu skarżącej dodatku na zagospodarowanie.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie naruszenia art. 5 załącznika VII statutu w związku z art. 20 i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji AIPN z dnia 2 lipca 2008 i z dnia 8 grudnia 2008 r.;
- uznanie prawa skarżącej do dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 załącznika VII statutu, z odsetkami od dnia, gdy dodatek ten był należny i do dnia rzeczywistej zapłaty dodatku, według stawki ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, mającej zastosowanie w rozpatrywanym okresie, podwyższonej o dwa punkty;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2009 r. — Noël przeciwko Komisji

(Sprawa F-31/09)

(2009/C 129/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Isabelle Noël (Rosières-Saint-André, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej skarżącej funkcjonariuszki stażystki, w zakresie w jakim decyzja ta ma wpływ na przebieg jej kariery AST 1-7.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej skarżącej funkcjonariuszki stażystki w zakresie w jakim decyzja ta ma wpływ na przebieg jej kariery AST 1-7;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2009 r. — Andrikopoulou przeciwko Radzie

(Sprawa F-32/09)

(2009/C 129/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anna Andrikopoulou (Rhode-Saint-Genève, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeręgowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeręgowania urzędników mniej na to zasługujących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeręgowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeręgowania urzędników na to mniej zasługujących;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2009 r. — Tzvetanova przeciwko Komisji

(Sprawa F-33/09)

(2009/C 129/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Aglika Tzvetanova (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odmowie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII statutu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odmowie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII statutu;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 129/29	Sprawa T-124/09: Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2009 r. — Valigeria Roncato przeciwko OHIM — Roncato (CARLO RONCATO)	17
2009/C 129/30	Sprawa T-125/09: Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2009 r. — Gruener Janura przeciwko OHIM — Centum Aqua Marketing (HUNDERTWASSER)	17
2009/C 129/31	Sprawa T-126/09: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji	18
2009/C 129/32	Sprawa T-131/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Farmeco przeciwko OHIM — Allergan (BOTUMAX)	18
2009/C 129/33	Sprawa T-132/09: Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2009 r. — Epcos przeciwko OHIM — Epcos Sistemas (EPCOS)	19
2009/C 129/34	Sprawa T-137/09: Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2009 r. — Nike International przeciwko OHIM — Muñoz Molina (R10)	19

Sąd do spraw Służby Publicznej

2009/C 129/35	Sprawa F-23/09: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2009 r. — Cerafogli przeciwko CBE	21
2009/C 129/36	Sprawa F-29/09: Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2009 r. — Lebedef i Jones przeciwko Komisji	21
2009/C 129/37	Sprawa F-30/09: Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2009 r. — Chaouch przeciwko Komisji	21
2009/C 129/38	Sprawa F-31/09: Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2009 r. — Noël przeciwko Komisji	22
2009/C 129/39	Sprawa F-32/09: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2009 r. — Andrikopoulou przeciwko Radzie	22
2009/C 129/40	Sprawa F-33/09: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2009 r. — Tzvetanova przeciwko Komisji ...	22

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>